

5. Vezetői programom céljai

„Kedves Iskola - Segítünk, hogy segíthess”

5. 1. Pedagógiai, vezetői alapelveim

5. 1. 1. Motiváció (mesterprogramomban is leírtak alapján)

Pedagógus pályám kezdete óta óriási kihívást jelent a tanulók érdeklődésének felkeltése, fenntartása. Különösen a mai kor gyermekei körében, akik, infokommunikációs eszközök tömkelegével vannak körülvéve. Pedagógus szakvizsgám egyikét inklúzív pedagógia ismeretkörben végeztem, ezért szakdolgozatomban témájaként a motiváció vizsgálatát választottam. Ezzel is kívántam felhívni a figyelmet erre a véleményem szerint időszerű témára. A vizsgálat egyik kiemelkedően fontos elemének tartom a pedagógusok tevékenységét. Általános célom a vizsgálattal az volt, hogy kiderítsem, melyek azok a tényezők, amelyek egy tanulót a tanulás során a leginkább motiválják, amelynek részét képezi a pedagógusok motiváló tevékenysége egyaránt. A szakirodalomban nagyon sokat lehet olvasni a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekekről, helyzetéről. Azonban, egy olyan iskola pedagógusai számára, mint a Nagyszekeresi Általános Iskola, még mindig kérdés, hogy melyek azok az elemek, amelyekkel még inkább serkenthetjük a tanulók tanulás iránti vágyát, felkelthetjük érdeklődésüket. A számomra legfontosabb megállapítás, amit már sokan hangsúlyoztak az, hogy az iskolának nagyon nagy szerepe van a gyermek egészséges fejlődésében. A régi időkre visszagondolva az a kép tárul elénk, amikor a családban szinte minden a gyerekről, az együtt eltöltött időről, esti meséről szól. Az iskola egy olyan alapot kapott indulásként, amelyre bátran építhetett. Ma már a család és a gyermekek figyelme is másfelé terelődik. Az infokommunikációs technológiák világába csöppentünk, információ áradat ér bennünket napi szinten, rohamosan fejlődnek ezek a technológiák. E mellett a mi kis iskolánknak más hátrányokat gerjesztő tényezőkkel is szembe kell néznie. A nagyszekeresi gyerekek nagy része hátrányos, halmozottan hátrányos tanuló, akik között veszélyeztetett tanuló is található. A tanulók 80%-nak a családjában az egyik szülő csökkent munkaképességű vagy munkanélküli, jobb esetben közmunkaprogram keretén belül teremti meg a mindennapi betevőre valót. A családok legnagyobb problémája a megélhetés, „nincs idejük” a gyerekek tanulmányi előmenetelével foglalkozni. Ebből kiindulva az a véleményem, hogy a pedagógusoknak, osztályfőnököknek óriási szerepe van a motivációban.

Úgy gondolom, hogy ezek a tapasztalatok nagymértékben hozzájárultak vezetői programom egyik céljának kiválasztásában, és segítségül fognak szolgálni tevékenységeink megvalósítása során, hiszen tudjuk:

„ A motiválást a tanulás megkezdésétől az egész tanulási folyamaton keresztül alkalmazni kell minden tanulónál más és más módszerrel”

/Réthy, 2003.).

5. 1. 2. Adaptivitás

Tanulóink összetétele megköveteli a tanulók közötti különbségek, egyéni tanulói szükségletek, életvezetésből, életkorból adódó sajátosságok figyelembevételét, társas tanulási környezet aktív alkalmazását, kooperatív technikák, változatos munkaformák igénybe vételét, preventív munkaszervezést, differenciálást. SNI és BTMN tanulóink száma az utóbbi időben emelkedő tendenciát mutat, így kiemelten fontosnak tartom ezen tanulóink szakszerű ellátását, a megállapított óraszámokban történő fejlesztéshez szükséges feltételek megteremtését, a szakértői véleményben leírtak maradéktalan betartását-betartatását, a pedagógiai szakszolgálatokkal történő folyamatos kapcsolattartást.

5. 1. 3. Lehetőségek kihasználása

A TÁMOP-3.1.4 pályázat pedagógus pályafutásom egyik mérföldköve, amely innovatív gondolkodásom kialakulását nagymértékben befolyásolta, számos projekt, témahét szervezését, megvalósítását tette lehetővé, módszertani kultúrámmal gazdagodását elősegítve. Ennek köszönhetően megtanultam mi is az a projekt, témahét, jó gyakorlat, moduláris oktatás, tantárgy tömbösítés módszertana, IKT eszközök, IPR módszerrel oktatott tanítási óra. A pályázat megvalósítása 2009-ben kezdődött, azonban a projekt fenntartási időszaka 2015-ben ért véget. A pályázat keretén belül 16 pedagógus összesen 54 képzésen vett részt, gazdagodott képzési tanúsítvánnyal. Ezek a képzések hozzásegítették nevelőtestület minden tagját a hatékony tanuló megismerési technikák, hatékony tanulásszervezési eljárások, IKT alkalmazás, SNI tanulók együttnevelésének elsajátításához. Nekem sikerült ezeken felül megismerkednem képzések keretében az epochális oktatással, projektpedagógiával, valamint a változáskezeléssel és projektmenedzsmenttel a közoktatásban. Számos bemutató órát látogattam, amelyekből én is nagyon sokat tanultam, valamint vezetőhelyettesi-megbízott vezetői munkámban is erősített. Nehéz, de érdekes kihívás elé állított mindannyiunkat a pályázat, amelynek véghezviteléhez jelentős szemléletváltásra volt szükség. A kompetenciaalapú oktatás bevezetése a gyakorlatban azt a célt szolgálta, hogy alapvetően átalakítsa az iskoláról, a tanításról, a tanulásról szerzett eddigi ismereteinket. Elsődleges szempontnak azt tekintettük, hogy a gyerekek észrevétlenül

fogadják el a segítséget, és saját akaratukból végezzék feladataikat. Fontossá vált önbizalmuk erősítése, s ezáltal minél többet beszéljenek. A gyerekek valamelyest motiválhatóbbak lettek, egyre többen akartak dolgozni, kutatómunkákat végeztek az interneten, többen beiratkoztak a könyvtárba. Változatos munkaformákat alkalmaztunk, differenciáltunk, párban, csoportban dolgoztunk, kooperatív technikát alkalmaztunk. A tanórai megvalósításon felül Petőfi-hetet, Csodák egy csepp vízben jó gyakorlatot, Három hetet meghaladó projektekkel gazdagítottuk iskolánk programjait, amelyek koordinálása, lebonyolítása szakmai vezetőként elsődlegesen az én feladatom volt. Ez egy szakmai pályázati lehetőség volt, amellyel nagymértékben gazdagodott iskolánk minden területen. Összefoglalva: nehéz, fáradságos, eredményes munkát végeztünk, a cél felé csak kis lépésekkel haladhatunk, mert tudtuk:

„Nem kell egy nap alatt felérnünk lelki fejlődésünk csúcsára. Lassan induljunk el, és figyeljük minden lépésünket, csak a mával, a mostannal törődjünk. Tegyük meg azt a keveset, amit ma meg kell tennünk, egy nap alatt csak egy napra valót. A napokból aztán hetek lesznek, a hetekből évek. Ne feledkezzünk meg közben a szeretetről, és egész életünk valódi csodává válik.”

(Jack Canfield)

E pályázat nagymértékben hozzájárul ahhoz a véleményhez, hogy minden olyan lehetőséget ki kell használnunk, amellyel tanulóink fejlődéséhez hozzájárulhatunk. Vezetővé válásom esetén nagy hangsúlyt szeretnék fektetni az olyan esélyek, pályázatok felkutatására, kihasználására, amelyek akár eszközparkunk, akár programjaink, vagy nevelő-oktató munkánk megújulásához, fejlődéséhez nyújthat segítséget. Továbbra is bekapcsolódunk az Útravaló programba, amellyel tovább tanuló gyerekeinket segíthetjük. A 2023-2024-es tanévben elmaradt az Erzsébet (balatoni) tábor, szeretném a jövőben kihasználni ezt a lehetőséget is, hiszen iskolánk tanulóinak ez egy óriási lehetőség, hogy például elutazhassanak, megfürödhessenek hazánk kis tengerében, számos élménnyel gazdagodhassanak. Céлом folytatni a környezetünk, természetvédelem ügyében kínált lehetőségeket, az Ökoiskola pályázat valamennyi feltételének eleget tenni. Korábban említést tettem a Boldog Iskola programba való bekapcsolódásra való szándékomról, egy élhető, élményteli, élménypedagógiai oktatás bevezetését. Úgy gondolom, hogy az adódó pályázati lehetőségek kihasználásával sokat tudunk tenni gyermekeink, intézményünk fejlődése, tanulóink szélesebb látókörének kialakításában.

5. 1. 4. Személyiségfejlesztés

A Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskola egy gyermekközpontú, hagyományokkal rendelkező intézmény, amelyben a pedagógusok legfontosabb feladatuknak tekintik a tananyag

elsajátítása mellett a személyiségfejlesztést, felzárkóztatást, esélyegyenlőség biztosítását, tehetséggondozást. Bízunk abban, hogy az intézmény hátrányos helyzete ellenére hozzájárul a munkaerő piaci alkalmazkodáshoz szükséges képességek fejlesztéséhez, a foglalkoztatási helyzet, az életszínvonal javításához térségünkben.

Legfontosabb feladatunk tehát munkánk során a minőségi pedagógiai munka szempontjából a ránk bízott gyerekek személyiségfejlesztése, képességek fejlesztése, a hátrányos helyzetű gyerekek esélyegyenlőségének a javítása, olyan innovatív intézmény létrehozása, amely megfelel a kor követelményeinek, kihívásainak. Céлом a módszertani megújulás, a képességfejlesztéshez, a használható tudás megszerzéséhez vezető új módszertani kultúra elsajátítása, valamint a tanulók személyiségének minél hatékonyabb megismerése, egészséges formálása, fejlesztése. Tehetséggondozó, felzárkóztató és fejlesztő foglalkozások minél nagyobb számú kihasználása. A megvalósításhoz elengedhetetlen, hogy tanulóink a megszokottól eltérő módszerekkel, változatos munkaformákban, infokommunikációs eszközök alkalmazásával sajátítsák el az új ismereteket. Ezekhez a változásokhoz nélkülözhetetlen a pedagógusok szakmai felkészültsége, módszertani megújulásra való képesség kialakítása, innovatív hozzáállása. Remélem és bízom abban, hogy a sok év alatt alkalmazott, valamint új módszerek további elsajátításával, alkalmazásával intézményünk hozzájárul a munkaerő piaci alkalmazkodáshoz szükséges képességek fejlesztéséhez, a foglalkoztatási helyzet, az életszínvonal javításához térségünkben. E cél mottójául a következő idézetet választottam:

„Nem az a faj a túlélő, amelyik a legerősebb, még csak nem is az, amelyik a legintelligensebb, hanem az, amelyik képes reagálni a változásokra.”

/ Charles Darwin/

5. 1. 5. Szülői és iskolai nevelés összhangja

Céлом, hogy kiderítsük, melyek azok a nevelés stílusok, amelyek a családi, és melyek azok, amelyek az iskolai nevelésre leginkább jellemzők. Választ kell találnunk arra, hogy a nagyszekeresi iskola nevelési szokásai mennyire vannak összhangban az itt tanuló gyermekek családi nevelésével. Ezzel is fel kívánom hívni a figyelmet erre a véleményem szerint időszerű témára. A szakirodalomban nagyon sokat lehet olvasni általános nevelési módokról, azokról a stílusokról, amelyek leginkább hozzájárulnak gyermekeink egészséges fejlődéséhez, személyiségük kibontakozásához. Azonban egy olyan iskola számára, mint a Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskola, ahol a családok legnagyobb problémája a megélhetés, a mindennapi betevő megteremtése, ahol a szülőknek „nincs idejük” gyerek tanulmányi

előmenetelével foglalkozni, még mindig kérdés, hogy hogyan tudjuk összhangba hozni az iskolai és szülői nevelést a gyermekek érdekében. A számomra legfontosabb megállapítás, amit már sokan hangsúlyoztak, hogy mindkét félnek óriási és nélkülözhetetlen a szerepe ebben a folyamatban, egymás nélkül, együttműködés nélkül a nevelés sikertelenné válik, amelynek következményeképpen a gyermek személyisége nem egészségesen fejlődik. Úgy gondolom a következő konklúziót levonhatjuk: a Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskolába járó tanulók szülei fontosnak tartják a szülő-iskola kapcsolatát, nagy többségük a családot tartja a nevelés elsődleges színterének, a szülők nagyrésze szerint az mindkét fél feladata. Ismereteim szerint itt dolgozó pedagógusok munkáját segítőkésznek, gyermekcentrikusnak ítélik meg, amelyeket munkánk során tapasztalunk is. Néhány szülő véleménye azonban, hogy esetenként a pedagógusok részéről a következetesebb magatartás lenne az elvárás. Néhányuk szerint, a pedagógusok túl magas követelményeket támasztanak a tanulókkal szemben, amelyek negatív irányba befolyásolják gyermekük tanulmányi eredményének az alakulását. Visszajelzések alapján szülők nagy többsége elégedett gyermeke iskolájával, az itt folyó munkával, gyermekét biztonságban, jó kezekben tudja. Ugyanakkor számunkra arra is fény derült, hogy a szülők kevesebb, mint a fele vesz részt a szülői értekezleteken, iskolai rendezvényeken. Intézményünk nagy hangsúlyt fektet a családlátogatások fontosságára, amelyről úgy gondolom, a kapcsolattartás egyik legfontosabb lépése az iskola részéről. Azonban, véleményem szerint a szülői értekezleteken való megjelenést minden szülőnek kötelességének kellene éreznie. A pedagógusok véleménye az, hogy nagyon sok az olyan család, akik nem reagálnak pozitívan a lehetőségek iránt, vonzódnak a semmittevéshez, egyetlen törekvésük a gondtalan élet biztosítása. Ez a fajta hozzáállás, már néha az iskolai életben is jelen van. Emiatt úgy gondolom, nagyon fontos lenne, hogy mindkét fél egy közös célra fókuszáljon, méghozzá arra, hogy a gyermekekből értékes felnőtt váljon. Vallom, hogy elengedhetetlen a szülő és iskola közötti összhang, hiszen közös a felelősség, a problémák, gondok megoldásához folyamatos párbeszédre van szükség. Kiderült számomra, hogy külön-külön mindkét félnek lényeges a nevelés, csak az összhangon van némi csiszolni való. Mind az iskolának, mind a családoknak egyességre kell jutni és el kell fogadni azt a tényt, hogy egy a cél. Meglátásom szerint, valamint kollégáimmal is egyetértünk abban, hogy a nagyszekeresi iskolának a szülőkkel való kapcsolattartást kellene erősíteni, a szülőket az iskolába csalogatni, lássák azokat a körülményeket, ahol gyermekeik mindennapjaikat eltöltik, ahol párbeszédet tudnak folytatni gyermekük érdekében. Ezek a tények ösztönöztek leginkább arra, hogy vezetői programom következő céljával a szülői és intézményi nevelés összhangjának erősítését tűzzem ki, amelynek hatására reményeim szerint tudatosul minden gyermeket körülvevő személyben:

„Az a feladatunk, hogy a gyermek környezetében olyan hatást fejtsünk ki, hogy egészen a gondolatokba és érzületekbe menően a jót, az igazat, a szépet és a bölcsét utánozó lényvé lehessen.”

(Rudolf Steiner)

5. 2. Milyen iskolát szeretnék működtetni?

Célom egy olyan iskola működtetése, ahol otthonos, oldott, családi légkörben érezhetik magukat mind a tanulók és dolgozók egyaránt. Tapasztalataim szerint, valamint több olyan tanulmányt olvastam, amelyben a sikerek, célok elérésének egyik kulcsfontosságú feltételeként jelölték az embereket körülvevő közvetlen környezet pozitívumát. Vezetőként kötelezettségemnek fogom érezni egy olyan egészséges, biztonságot nyújtó környezet megteremtését, amelyben a tanulmányi időt szabadidő, sportolási, testmozgási, kulturális lehetőségek beépítésével, megfelelő étkezési körülmények biztosításával egészítjük ki.

5. 3. Milyen a jó vezető?

27 éve dolgozok jelenlegi iskolámban. Ez idő alatt egy igazgató irányítása alatt dolgoztam, aki karizmatikus, nagy munkabírási, igazságos és optimista vezetőként tevékenykedett intézményünkben. Ezek véleményem szerint az egyik legfontosabb ismérvei a jó vezetőnek. A megfelelő párbeszéd a megfelelő mennyiségű és minőségű kommunikáció egyik sarkalatos pontja a munkahelynek, hiszen segít a problémák felismerésében, feladatok tisztázásában azok megoldásában. Ezért legyen a vezető kommunikatív, hiszen a gördülékeny kommunikáció a munkahely sikerének egyik alap köve. A jó vezetőnek úgy kell hatnia másokra, hogy belőlük a lehető legjobbat hozza ki, mindenkit motivál a közös célok elérésére, pozitívan befolyásolja a fejlődést. Elengedhetetlen számára az önfejlesztésre való igény, fogékonyság a szakmai megújulásra, megfelelni a kor kihívásainak. Aki döntéshozatali lehetőséggel van felruházva, nagyobb felelősséget vonz magával, így fontos a folyamatos szakmai kompetencia növelése. A nevelő –oktató munka egy folyamat, amelynek része a várakozás, így kardinális jelentőségű a türelem, tolerancia és empátia. A jó vezető megfelelő egészséges önkritikával rendelkezik, nyitott, hosszútávú stratégiai céljait kijelöli, meghatározza a prioritásokat. Pályázatom pozitív elbírálása esetén igyekszem megfelelni a „jó” vezető kritériumainak.

Olyan vezető szeretnék lenni, aki maximális együttműködik a fenntartóval, szívesen fogadja az építő jellegű kritikát, azokat beépíti munkája során. Munkatársaimmal fenntartani az eddig kialakított toleráns, baráti kapcsolatot, akaratomat nem hárítva a nevelőtestületre, hanem együtt

gondolkodva, jó irányba terelgetve a gondolatokat, terveket, haladni előre a kitűzött célok felé. Olyan belső rendszer működését szeretném, amely az intézmény minden dolgozója számára betartható.

„ Az igazi vezető nem az, aki parancsol, hanem az, aki inspirál és motivál. ”

(John C. Maxwell)

5. 4. Vezetői (részben mesterprogramon) céljaim

Fő céljaim: Céljaimat, a helyzetelemzésben leírtak alapján tűztem ki, bízom benne, hogy tevékenységeink megvalósulásával az alábbi területeken jelentős eredményeket érünk el:

1. A tantervi követelmények teljesítése érdekében az alapkészségek kimunkálása (írás, értő olvasás, számolás, beszéd) és differenciált fejlesztése, kompetenciák fejlesztése, a tanulók érdeklődésüknek, képességüknek és tehetségüknek megfelelő szintű felkészítése a továbbtanulásra, a társadalomba való majdani beilleszkedésre, a társadalom számára hasznos tagjaivá nevelése. Kiemelt figyelmet igénylő tanulóink ellátásához szükséges személyi és tárgyi feltételek megteremtése, szakszerű ellátásuk biztosítása.
3. Fogékonnyá tenni a tanulót saját környezete, a természet, a társas kapcsolatok, majd a társadalom értékei iránt; szeressék és óvják természeti környezetüket, ismerjék és óvják kulturális és természeti értékeket.
4. Roma hagyományok, kultúra megismerése - roma kultúra, hagyományok felderítése, felkutatása, hagyományápolás, értékmegőrzés, azok beépítése az iskola életébe, ezáltal a szülők családok nagyobb mértékű megismerése - hátránykompenzálás, szociális hátrányok enyhítése tanórán kívüli programokkal, esélyegyenlőség biztosítása - szülők és iskola kapcsolatának erősítése, a családok iskolai életbe történő nagyobb mértékű bevonása
5. Szakmai közösséghez kapcsolódó célok: szülői és iskolai nevelés összehangolása - iskola iránti motiváció, sikerélmények mind a tanulók, szülők, pedagógusok körében - korai iskolaelhagyás, lemorzsolódás csökkentése
6. Segítségnyújtás - támogatás az otthoni segítségnyújtáshoz - művelt, jól képzett, az életben boldogulni tudó emberek kinevelése
7. Az intézmény önállóságának megőrzése, a kor követelményeinek való megfelelés. Magas szintű, minőségi munka feltételeinek megteremtése, tanulóink céljai elérése érdekében.

6. FEJLESZTÉSI ELKÉPZELÉSEIM

6. 1. Nevelési és pedagógiai feladataink

Pedagógusként és vezetőként egyaránt feladatombként tekintek tanulóink értelmi, érzelmi, testi-lelki, erkölcsi, esztétikai, környezeti nevelésére egyaránt, így az ezeken a területeken történő fejlesztéseket állandó kötelezettséggként fogom fel. Ennek érdekében küldetésemnek tekintem a tantervi követelmények maradéktalan teljesítéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek megteremtését, szakosellátottság maximalizálását, gyógypedagógiai ellátásra szoruló tanulóink ellátásának biztosítását helyben. Kiemelt figyelmet szeretnék fordítani az osztályfőnöki munka jelentőségére, hiszen ők azok a pedagógusok, akik segítségével közelebb kerülhetünk tanulóinkhoz, azok családjaikhoz, amely az együttműködésen alapuló nevelő-oktató munka fontos területe.

Iskolánk nagy százalékát roma tanulók alkotják, a roma kultúra, hagyományok felderítése, felkutatása, hagyományápolás, értékmegőrzés, azok beépítése az iskola életébe, ezáltal a szülők családok nagyobb mértékű megismerése elengedhetetlen számunkra. Sajnos a roma és nem roma tanulóink között bőven akad, aki nehéz körülmények között, gyenge szociokulturális háttérrel rendelkezik, így a hátránykompenzálás, szociális hátrányok enyhítése tanórán kívüli programokkal, esélyegyenlőség biztosítása kulcsfontosságú szempontként kell, hogy jelen legyen munkánk során.

Kiemelkedően fontosnak tartom a szülői és intézményi nevelés összhangjának, család és iskola kapcsolatának fejlesztését, az érintettek motivációjának, iskolai élethez való segítségnyújtás erősítését. A Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskola életében mindig is nagy szerepe volt tanuló gyermekeink szüleinek, családjaiknak jelenléte mind a rendezvények, mind a tanulók iskolai előmenetelének tájékoztatását szolgáló fórumok tekintetében. Az utóbbi években sajnos tapasztalataink szerint egyre kevesebb a szülői megjelenés, mind a szülői értekezletek, szülői fórumok, programok, rendezvények alkalmain. Hiszem és vallom, hogy gyermekeink életben való boldogulásának alapvető feltétele az alapvető műveltség megszerzése érdekében az együttműködésen alapuló nevelés, amelynek elsődleges feltétele, hogy az intézmény és család szoros kapcsolatban álljon egymással. Igazgatói munkám során igyekezni fogok olyan tevékenységekkel előállni, amelyekkel közelebb kerülhetünk a családon belüli segítségnyújtás lehetőségeinek, színtereinek feltérképezéséhez. Célom egy „Kedves Iskola” létrehozása, amely a tantervi követelmények maradéktalan teljesítése mellett segítséget nyújt a szülőknek az otthoni segítségnyújtáshoz. Mindez innovatív, toleráns hozzáállást, empatikus magatartást,

szakmai felkészültséget is feltételez, így a tevékenységek edukálnak minket, pedagógusokat, hogy a legmegfelelőbb módszereket, technikákat vessük be az ilyen irányú kompetenciafejlődés érdekében.

Feladatomnak érzem a szülők és iskola kapcsolatának erősítésére, a családok iskolai életbe történő nagyobb mértékű bevonására figyelmet fordítani, növelni az iskola iránti motivációt, sikerélményeket mind a tanulók, szülők, pedagógusok körében, lépéseket tenni korai iskolaelhagyás, lemorzsolódás csökkentése érdekében. Kötelességemnek érzem támogatást nyújtani az otthoni segítségnyújtáshoz, művelt, jól képzett, az életben boldogulni tudó emberek kinevelése érdekében. Lépéseket szükséges tenni a különböző programokra való felkészülés, hagyományok, lehetőségek, feltérképezése, megismerése, szakmai fejlődés alternatívái, belső és külső kapcsolatok felmérése, kialakítása érdekében.

Iskolánk kiemelten fontosnak tartja a környezetvédelmet, a fenntarthatóságra nevelést. Ennek érdekében számos programba bekapcsolódunk, amelynek folytatását a jövőre nézve is folytatjuk. 2024 tavaszán benyújtott Ökoiskola cím elnyerésére irányuló pályázatunk pozitív elbírálásban részesült, amelyet a nevelőtestület egyhangúan támogat, célunk a pályázatban szereplő kötelező és önként vállalt feladatink maradéktalan teljesítése.

Iskolánkban bevezetésre került felmenő rendszerben a nemzetiségi oktatás, így feladatunk az elkövetkező időszakban ennek kiterjesztése 3-4. és 7-8. évfolyamokon is.

Pedagógusként régóta dédelgetett vágyam csatlakozni egy élménypedagógiai módszerre épülő programba, így jövőbeni terveim között szerepel nevelőtestületünkkel egyetértésben bekapcsolódni a Boldog Iskola programba. Úgy vélem ez nagyon jó kiegészítője lehet az iskolai munkának, hiszen segítségével lehetőség nyílik arra, hogy a hagyományos tudásmegosztást és az életben szükséges személyes és szociális kompetenciák fejlesztését összhangba hozzuk. Olvasmányaim alapján azt gondolom, hogy ez egy remek és hasznos lehetőség arra, hogy elősegítse a gyerekek és fiatalok mentális egészségének és jóllétének fejlesztését, támogatva őket abban, hogy boldogabb és kiegyensúlyozottabb életet élhessenek, ugyanakkor bátran járják végig a felnőttiséghez vezető utat, majd boldogságra képes emberré válhatnak.

6. 2. Hagyományőrzés, kapcsolatépítés

A Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskola pedagógusainak napi problémát jelentenek a tanulók között megmutatkozó óriási különbségek mind a magatartás, mind a tanulás területén.

Több kutató írásában olvasható, hogy az iskola egyik régi és nehezen megválaszolható kérdése, hogy miként lehet eredményes iskolát működtetni. Különösen érdekes ez a hátrányos helyzetű, etnikai kisebbséggel, roma tanulókkal foglalkozó iskolák esetében. (Bordi-Szabóné - Szilas-Szontagh, 2004). Ez a kérdés iskolánk vezetőségét és dolgozóit is napi szinten foglalkoztatja, hiszen a Nagyszekeresi Petőfi Sándor Általános Iskola is egy leghátrányosabb térségben működő intézmény, ahol a tanulók 60 százaléka hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű, gyerekeink több mint 15 százaléka veszélyeztettnek minősül, és magas a roma tanulók aránya. A hátrányos helyzetet nagyban befolyásolja, hogy környezetünkben a foglalkoztatottsági helyzet évek óta változatlan, magas a munkanélküliség, közmunkaprogramban részt vevők aránya. Ezeken kívül más hátrányt gerjesztő tényezők is jelen vannak a családokban, mint alacsony képzettség, rokkantság, válás, munkanélküliség. A hátrányos helyzet nagymértékben rontja a tanulók, családok motivációját, akadályozza a gyerekek képességei kibontakoztatásában, családi helyzetük sok esetben iskolai kudarcra ítéli őket, megnövelve ez által a lemorzsolódás, korai iskolaelhagyás esélyét. Komoly hátrányt jelent tanulóink számára, hogy az iskolakezdéshez szükséges alapokat, a nevelést is beleértve nem, vagy csak az óvodában kapják meg, a családok áthárítják ezt a feladatot az intézményekre, amelyek tanulóink beilleszkedésére, teljesítményére van hatással. Sajnálatos tapasztalat, hogy a családokban nem érték a tudás, így annak megszerzésére, nem vagy csak csekély mértékben motiválják gyerekeiket, nem fordítanak kellő mértékben hangsúlyt az alapvető erkölcsi, viselkedési normák elsajátításra, annak ellenére sem, ha a gyerek adottságai ezt lehetővé tennék. Nagyon sok esetben a szülők nem tudják, vagy nem is akarják tudni, mit kell tanítani gyerekeiknek, (esetükben gondot okoz a Kréta rendszer ellenőrzése is), hogyan segítsék őket iskolai sikerek elérése érdekében. Kiemelkedően fontosnak tartom emiatt, a családokban meghatározó nevelési szokások megismerését, utána járni, hogy ezek az attitűdök hogyan befolyásolják a tanulókat viselkedésüket, teljesítményüket tekintve. Ezek megismerése után kívánom a megtapasztalt nevelési módokat összhangba hozni az iskolai neveléssel, motiválni a szülőket az iskolával történő szorosabb együttműködésre, igény esetén segítséget nyújtani a szülők számára, a családi környezetben történő neveléshez-oktatáshoz, amellyel reményeim szerint hozzájárulhatunk a lemorzsolódás, korai iskolaelhagyás elkerüléséhez is. Ha jobban

megismerjük és tiszteletben tartjuk a gyermekek családi hátterét, hagyományait, kultúráját, eredményesebben tudjuk fejleszteni a tanulók személyiségét. (Lakatos, 1999. 10. old).

Vezetői programom a tantervi követelmények teljesítése mellett elsődleges célja tehát, a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű, roma családokkal történő kapcsolattartásra, motivációra, roma hagyományok és kultúra intenzívebb megismerésére, lemorzsolódás elkerülésére, és ezek által segítségnyújtásra irányuló program megvalósítása. A folyamat hosszúnak ígérkezik, hiszen elsődlegesen a szülőkkel szükséges szorosabb kapcsolatot kialakítani, fontos hogy bizalmat érezzenek, megnyíljanak felénk.

„Ha segítesz másokon, az Téged is épít, többé, jobbra tesz!

Nem tudsz úgy átvinni valakit a csónakodon a túlsó partra, hogy Te magad is meg ne érkezz ”

(Böjte Csaba)

7. ZÁRÓGONDOLATOK

Munkámat próbálom a legnagyobb felelősséggel ellátni. Igyekszem a határidők betartására, dokumentumok pontos elkészítésére, feladataimat törekszem a legnagyobb odafigyeléssel végezni. Jelenleg mindennapjaim legnagyobb részét a megbízott igazgatói feladatok ellátása képezi, amelyet nagyon kedvelek, ám borzasztóan hiányzik a gyerekek között töltött több idő. Természetesen feladataim elvégzése során hibázok, de úgy gondolom, hogy ezekből a hibákból sokat tanulok és a jövőben ezekből építkezek, a tévedésekből kiindulva tervezem meg feladataimat, remélve azt, hogy még nagyobb sikerrel, odafigyeléssel tudom elvégezni tennivalóimat. Továbbképzések aktív résztvevője vagyok, időközönként igénylem is, hogy fejlődjek bármely területen. Szakmai fejlődésem érdekében számos továbbképzésen vettem részt az elmúlt években, amelyek között kötelező és nem kötelező jellegű képzések is szerepeltek. Új módszerek, technikák alkalmazására, eszközök megismerésére törekszem. Munkámat az innovativitás jellemzi. Töreksem arra, hogy saját munkámat is folyamatosan értékeljem, hiszen ennek tükrében tudom a következő lépéseket megtervezni.

27 év tanítás során leginkább csak hátrányos helyzetű és roma tanulókkal foglalkoztam, úgy gondolom, rengeteg tapasztalattal lettem gazdagabb pedagógusi munkám során. Évről évre tudatosul bennem a gondolat, hogy a lemaradó, lemorzsolódó tanulóink számának csökkentése érdekében a családokkal, szülőkkel történő kapcsolattartást szükséges erősíteni, hisz: ” ..a

nevelés a családban kezdődik”. Ehhez kell nekünk utat mutatni, segíteni a szülőket, a családokat, szembesíteni őket azzal, hogy következetességgel, határozott neveléssel, esélyt adhatnak gyerekeiknek az életben való sikeresebb boldoguláshoz, s ezáltal a társadalom számára is hasznos tagokká válhatnak. Bízom, és reménykedem abban, hogy vezetői programom pozitív elbírálásban részesül, és annak megvalósítása nagyban hozzájárul ahhoz, hogy minden gyermekkel foglalkozó elismeri:

„A gyermek fejlődésének szabadsága nem azt jelenti, hogy egyszerűen magára hagyjuk a gyermeket, hanem azt, hogy segítő szeretettel emeljük köréje a megfelelő környezetet.”

/Montessori Mária/